

อาบิ๋ม ลอง อาเซเปตอง นาย อาองจามเน

เรื่อง : นายอาเซเปตอง กับ นายอาองจามเน
เล่าเรื่องโดย : นางตาล ปะหน้อย (ยา อาทูล)
เรียบเรียงโดย : สโรชา ปะหน้อย
ภาพประกอบ : สโรชา ปะหน้อย
ตรวจสอบสำนวน : นายวง จอมรุ่ง
พิมพ์ : เมษายน 2552

คอ มีอน, มีห คา ซาเท อุ วี. อัน มีห หมอน ดีบยา อุ วี.
อีณ ปี่ วี มีห อาเลง อุ วี. อัน จีร, อาองจान. อัน ว็อง เอียะ, อัน เงียน ซี้ตีณ.
อาองจान ต็อน อีง หมอน ดีบยา คา กานา อัน.
มาแล, นาง ต็อน ตู มีห ดี โวว อัน คอ อีแจก, นั้บ ดี ต็อห,
“เซ โอว โมรห ดี อาองจาน โอย กาซั้ม, อัน ดี ป็อน ดี คัด ดีห โอว.”
โกบ นาง แสะ ทาง โจว อาซาก อัน, อัน ตู ป็อน คัด ดีห อาเลง หมูณ อัน.

ปี วิ มีห ฌอน คา ซาเท ปอ มิ่ง, อัน จีร อาเซเปตอง.

อัน ซีด, อัน ลุย. อัน ต้า มวน นาง ตีอน.

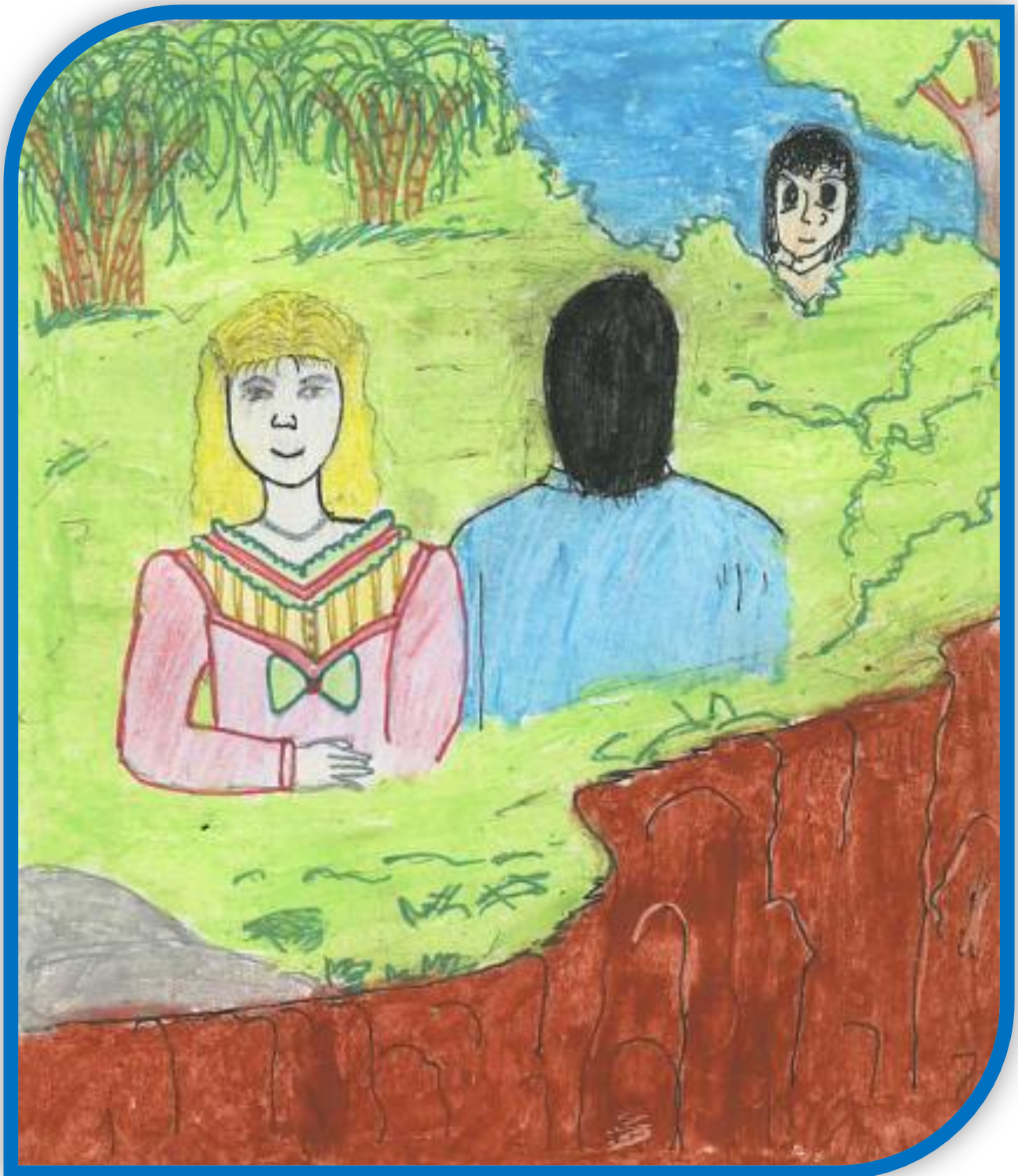
ฌาย นาง ตีอน, แสะ ลาย อึง.

บอ ฉั่ม อาดา อุ หมีร์, ฆาย นาง มีร์ ลาย กาแซณ. อัน ต้อห ดี นาง,
“ตะ ดี บาง ดี วัห, โอว ดี ตั้ห แคะ แม. โอว ดี ตั้ห คอย ดี อี้ณแตง โอย และ.

แตห แม เลห, อาย ดี ฮาว กาโคบ. โอว ดี ดีห ตั้ห มาลอมิน โอว.”

ฆาย แสะ ฮอต ลาย กาแซณ, อาองจานเน ตีอน แสะ ปรา ดี โทม ปี่ ลาย กามวน ฆาย.

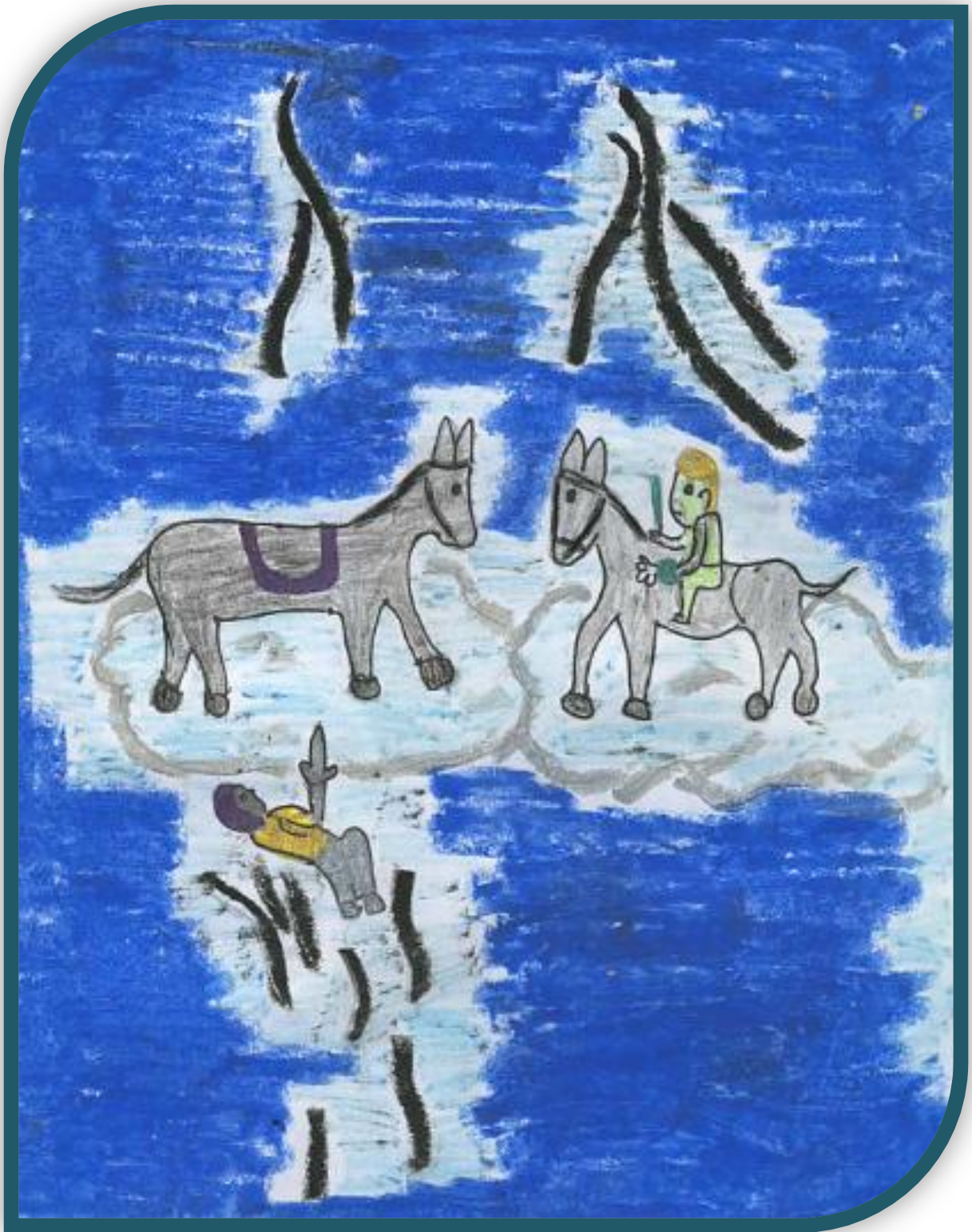
บอ ฌัม บาง ดี วัห, อาองจानะ ตีอน บอ วี เลห คริ่ง มาลอมิน,
อี กอย กรีม กาง คา ซาเท ตีอน. อัน มีร คอย ฌีณ อีณแตง โอย และ.
นาง ตีอน วี ทาง มูห อาเซเปตอง แสะ ตัห. อัน เลห ฮาว ฌัม ดีฌลัะ.
อาองจานะ มีร ตีอห ดี อัน, “ตัห กอย นา อาต แม, โยว แม โจห.”

อัน บอ วี ปีอะ มาลอมิน ฮาว กาโลห มิ่ง หนาง มิ่ง.

อาเซเปตอง ตีอน มีร์, กรุงครห์ นาง ฅาย ออองจानเน บอ ฮาว ครับ นาง ฅาย
แคง ฅางหราว. ฅาย วี ลาย กาโหมท แคง ฅางหราว.
ฅาย ลาย กาโหมท กอ แบน อา-โอย ซี้แง. อาว มีห อาเซ ลาย แเป.

อาอองจานเน ตีอน, อัน มีห วัน อี นับ ดี ปัก หมาย อีณเพียะ อี นับ ดี มัห.

อัน มีร จัร วัน ตี, ปัก อาเซเปตอง, วี ดีห อีณเพียะ ตีอน มัห.

อาเซเปตอง มีร ตู เป โกบ อาอองจานเน จัร อา ตี.

อาเซเปตอง มีร วี โจห โลง แดง กาดาย.

อาอองจานเน มีร ดีห นาง ฮาว. ฃาย บอ ฮาว, ฮาว กอ ฉั่ม ดี ฉะโรบ ตาง.

ฃาย บอ ฮาว กอย ดี ดี

โกบ นาง ดี ตู มีห ดี โวว อาอองจานเน.

นาง มีร ตู โฆรห ตี ออองจานเน. นาย วี กอย ตี ตี กอ ฉัม ซีนว้า.

ออองจานเน ซี แตห นาง ตีอน โฆรห ตี อัน. อัน มีร ฉุน โบรม.

อัน ตีห ละเซียบ อุน ตี ซีโป้ง อัน.

อัน มีร เหด ตี กาว์ โบรม กอ เหลณ.

นาง ตี มีร์ ซิด ดี นือห อั้น. อั้น มีร์ ตือห, “ตี, ละ ดี ซีโป้ง แม.”

อั้น มีร์ แคม อุน โฆรห นาง อู แด.

อาอองจางเน มีร์ ต้อห ดี เลียะ ป็อน เอียน.

อัน เลียะ ปาย เหมมา มีร์ อาว ป็อน. นาง ดี อัน มีร์ กอย เหงา กอ เหลณ.
อาอองจางเน มีร์ หลัม ป็อน เลียะ. อ็ณ ฉิด ดี น้อห นาง ต็อน. อัน มีร์ วิ ต้อห,
“คอย ดี มาว ดี.” อาอองจางเน มีร์ แคม อุน โฆรห นาง อา กาชัม.

อาอองจานเน มีร์ วี ฮาว ตีอะ อีม. นาง ตี มีร์ กอย เหงา.
อาอองจานเน ตีอน, อัน ตีอะ อีม ปาย เหมมา มีร์ ตู นับ ดี โนะ.
โกบ อัน แสะ ปรา ดี บลูห แตห อีณดีณ ตี มีห กาเดา.
นาง ตี แสะ ฌีด ตี นือห อัน ปอ และ.

อัน มีร ตื้อห, “แม ง็อบ, อัน ดี ปาย เหมา นั้บ ดี โนะ,
แม ยี่ บลู่ห กาเคา อีณคิณ แม.”

อาองจानะ ต็อน แสะ ฮอต ป็อน โฆรห นาง โอย กาซั้ม.

นาง ตี มีร์ โลว คัด ดีห ออองจานเน ตี. โทบ นาง ด็อม กาแซณ ต็อห,
'เซ นาง โฆรห ตี ออองจานเน โอย แด, นาง โลว คัด ดีห อัน.'

อาบีม นี, อัน บอ มาโนว,
เซ เอ หล็อก มีห อางยาน บอ นับ ปี ดี ปาย,
เอ ดี ป็อน ปี ไซ ป็อน เอ.
ปอ อู โหมา,
น้อห คัม ดี ยีน, อีณ บอ แป ปี อีณจัม น้อห คูอี.